

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1084/2015
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиле Ј.Д. из П., чији је пуномоћник В.П.Р., адвокат из П., против тужене Г. С.С. из П., коју заступају Ђ.Т., С.В. и В.О., адвокати из Б. и тужене А.М. из П., чији су пуномоћници В.Ј., Ј.Н., С.П. и С.М., адвокати из К., ради поништаја одлуке број 449 од 19.06.2013. године, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 603/14 од 08.07.2014. године, у седници одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 603/14 од 08.07.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожеги П 486/13 од 24.04.2014. године, одбачена је као неблагоприятна тужба којом је тужила тражила поништај одлуке директора тужене Г. С.С. из П. број 449 од 19.06.2013. године, и констатовано да ће одлука о трошковима поступка бити донета по правноснажности тог решења.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 603/14 од 08.07.2014. године одбијена је жалба тужиле и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења тужила је поднела ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена Г. С.С. је расписала конкурс за пријем у радни однос на неодређено време наставника српског језика. Оспореном одлуком директора тужене 449 од 19.06.2013. године у радни однос је примљена тужена А.М.. У правној поуци ове одлуке је наведено, да против одлуке кандидат може поднети приговор школском одбору, у року од 8 дана од дана достављања одлуке, и да ако школски одбор не одлучи о приговору у року од 15 дана, кандидат има право да тражи судску заштиту у року од 15 дана од истека рока за одлучивање. Против наведене одлуке тужиља је 01.07.2013. године благовремено уложила приговор Школском одбору тужене, који је дана 11.07.2013. године обавестио тужиљу да одлука по приговору није донета. Наведено обавештење тужиља је примила 15.07.2013. године, а тужбом поднетом 02.09.2013. године тражила је поништај првостепене одлуке од 19.06.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним решењима примењено материјално право када је тужба одбачена.

Законом о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/2009...55/2013), који се примењује у поступку пријема у радни однос наставника, васпитача и стручног сарадника установе, чланом 130. ст. 5, 6 и 8. прописано је, да директор доноси одлуку о избору кандидата, те да кандидат незадовољан одлуком о изабраном кандидату може да поднесе приговор органу управљања, у року од осам дана од дана достављања одлуке. Ако орган управљања у утврђеном року не одлучи о приговору или ако је кандидат незадовољан другостепеном одлуком, може да се обрати надлежном суду у року од 15 дана.

Из наведене законске одредбе произилази да кандидат може тражити судску заштиту против коначног решења којим није одлучено о приговору, у року од 15 дана по протеклу утврђеног рока за доношење одлуке поводом приговора. Првостепена, оспорена одлука директора тужене садржи поуку о правном леку којом је утврђен рок од 15 дана за доношење одлуке по приговору, што је у складу са чланом 130. став 8. Закона о основама система образовања и васпитања.

У конкретном случају тужиља је 15.07.2013. године примила обавештење од тужене да о њеном приговору није одлучено, а тужбу за поништај одлуке о изабраном кандидату је поднела 02.09.2013. године, из чега произлази да је пропустила рок из члана 130. став 8. Закона о основама система образовања и васпитања за остваривање судске заштите.

Како су побијана решења нижестепених судова у односу на одлуку о одбацивању тужбе донета у складу са одредбом члана 294. тачка 2. ЗПП, неосновано се побијају ревизијом тужиље због погрешне примене материјалног права. Такво поступање суда не може да штоди тужиљи и доведе до повреде њених права на рад и правично суђење.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. ЗПП.

**Председник већа – судија
Миломир Николић,с.р.**